

PRÍMA

BIFĽOŠKO

Časopis žiakov Základnej školy Sídliisko II vo Vranove nad Topľou

JESEŇ – ZIMA 2019

Noemi Mitriková IV. A

Plody jesene

Každý, kto tvorí, sa svojim
dielom rád pochváli.

Stačil nápad a s trochou

fantázie sa podarilo vyrobiť
veľa krásnych a zaujímavých
výrobkov.

Vážení kolegovia, milí žiaci,

dovoľte mi prihovoriť sa Vám v čase najkrajších sviatkov pokoja, lásky a porozumenia, v čase Vianoc. Sú obdobím, na ktoré netrpezlivo čakáme, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňajú nielen pocitmi šťastia, pohody, ale hlavne rodinnej harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní. Nič nie je bežné ani všedné napriek tomu, že Vianoce sú každý rok. Ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť. Je to obdobie, ktoré má neopísateľnú silu pre každého, kto sa na Vianoce nepozera len očami, ale i srdcom. Je príležitosťou zastaviť sa, stíšiť sa a pozrieť sa do hĺbky svojej duše.

Prežime preto spoločne aj na našej škole ten pocit spolupatričnosti, pokoja a dobroprajnosti. Zastavme sa a nezahŕňajme darčeky od výmyslu sveta. Vianoce nenájdeme vo veľkých krabiciach previazaných mašľou. Sú v každom z nás. Darujme našim najbližším spomienku. Takú, na ktorú budeme spolu s nimi veľmi dlho spomínať.

Prajem Vám vnútornú silu, stály zmysel pre radosť z malých i veľkých vecí života. Veľa zdravia, životnej iskry, lásky a potešenia z ľudí blízkych Vášmu srdcu. S pokojom na duši si spoločne želajme príjemné prežitie vianočných sviatkov a do nového roka veľa pevného zdravia, ľudského porozumenia, pokoja i svornosti v našich rodinách.

Mgr. Peter Kocák, riaditeľ školy

Diana Janošková II.B

Ahoj, Bifľoškári!

*Je tu ďalšie číslo
dobrého čítania.*

*A čo je
najdôležitejšie?
Autormi básničiek,
príbehov, tajničiek,
či iných textov nie
sú spisovatelia, ale
vy, naši šikovní
Bifľoškári. V tomto
decembrovom čísle
vám prinášame ešte
kúsok jesennej no
i zimnej a vianočnej
atmosféry. Dúfam,
že pri čítaní nášho
časopisu prežijete
príjemné sviatočné
chvilky. Všetkým
naším čitateľom
krásne vianočné
sviatky a pekné
prázdniny praje*

Bifľoško

*p.uč. Viera Kobielská
a p.uč. Marcela
Lukčíková*

*Toto číslo vychádza
s príspevkom
Rodičovského združenia
pri
ZŠ Sídliisko II 1336,
Vranov nad Topľou*

TLAČ

AddArt

*Sídliisko II 1216
Vranov nad Topľou*

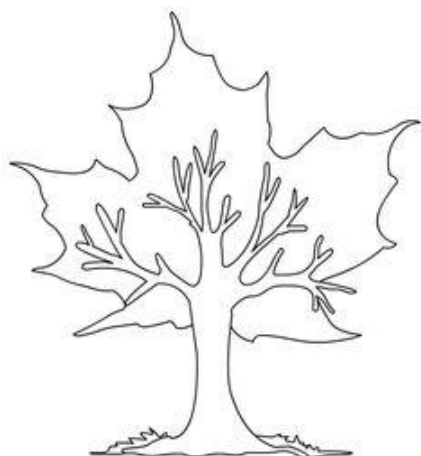
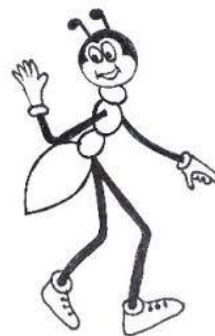

Čo je nové v Bifľoškov

Milí moji kamaráti – Bifľoškári! Cez letné prázdniny ste si oddýchlí od školy a školských povinností. Užili si slniečko, výlety, hry a zábavu. Mne bolo trochu smutno. Teším sa, že som opäť medzi vami. Som váš kamarát a budem vás i naďalej sprevádzať naším časopisom. Som usilovný a rád sa učím nové veci.

Najprv by som chcel privítať našich prvákov. Už sú nedočkaví, kedy zasadnú do školských lavíc a spoznajú nové písmenká i číslice.

Prvý týždeň som im pomáhal sadiť stromčeky. Musím prvákov pochváliť za ich usilovnosť. Pri práci si aj spievali.

Cvičenie v prírode...

Rozišli ste sa na všetky svetové strany. Prvákov nôžky odniesli na lúku, druháci sa vyšplhali na blízky kopec a tretiaci so štvrtákmi zdolali náučný chodník.

Na dopravnom ihrisku som si s prvákmi zopakoval dopravné predpisy a dopravné značky. Pomáhali nám pri tom aj páni policajti. Poučili nás o bezpečnej jazde na bicykli aj kolobežke.

Dopravné ihrisko oživa aj v popoludňajších hodinách.

Na konci septembra sa v ŠKD konal maratón netradičných športových disciplín. Deti si zašportovali a zabavili sa po náročnom týždni plnom učenia.

Taktiež boli naši prváci slávnostne imatrikulovaní a tak prijatí za nových členov ŠKD.

Sľubom KLUBÁRA sa zaviazali k slušnému a priateľskému správaniu.

Tretiaci si v ŠKD zopakovali zásady dentálnej hygieny s pani zubnou lekárkou.

V októbri zorganizovali pani vychovávateľky ŠKD tradičnú ŠARKANIÁDU.

Naši prváci navštívili Hasičskú stanicu, kde im hasiči ochotne porozprávali o svojej práci, ukázali im odev, ktorý používajú pri zásahoch a predstavili im hasičskú techniku.

V októbri sa naši najmladší žiaci zúčastnili podujatia Prváčik mesta 2019, ktoré sa konalo v mestskom Dome kultúry. V úvode si spolu s ďalšími prvákmi vranovských škôl pozreli rozprávku Pinocchio. Po príhovore pána primátora Jána Ragana si prevzali malý darček. Tento slávnostný deň bude prváčikom pripomínať spoločná fotografia s primátorom mesta a nezbedným Pinocchiom.

Príjemným jesenným zážitkom bol aj výstup na hrad Brekov. Deti sa v rámci krúžkov s turistickým zameraním hravo zmocnili úloh obrancov hradu. Dievčatá ako princezná zas očarili hradné nádvorie.

5. decembra sme si nenechali ujsť tradičné podujatie s názvom Pesničkový Mikuláš. Trošku nás vystrašil čert Brumtaláš. Nakoniec sa potvrdilo, že dobro a láska víťazí nad silami zla.

Interview

Som prvák

Nemohol som sa dočkať, kedy spoznám našich prvákov. Keďže som mravček Bifľoško, bývam nielen veľmi usilovný ale aj zvedavý. Pripravil som si otázky, na ktoré mi zhovorčiví prváci s radosťou odpovedali.

Je ti smutno za materskou školou? Čo ti najviac chýba?

Grétko: Až tak veľmi nie. Chýba mi moja najlepšia kamarátka, ktorá išla na inú školu.

Jurko: Tak veľmi som sa tešil na školu, že mi za škôlkou nie je smutno.

Elenka: Trochu mi je smutno, že v škôlke sme sa viac hrali.

Lukáško: Je mi veľmi smutno. Chýbajú mi moji najlepší kamaráti, ktorí sú na inej škole.

Barborka: Nie je.

Natálka a Tomáško: Nie. Určite pôjdeme pozdraviť pani učiteľku v škôlke.

Robko: Nie. Páči sa mi v škole, najmä to, že desiatujeme z obedára. **Simonka:** Chýba mi pani učiteľka.

Máš v triede spolužiakov s ktorými si chodil do škôlky?

Grétko: Áno, Šarlotku. **Elenka:** Áno, Viktoru a Esterku.

Barborka, Natálka a Tomáško: Máme.

Jurko: Áno, Olivera.

Lukáško: Áno, Šteška.

Robko a Simonka: Chodia do inej triedy.

Aký znak má vaša trieda?

Grétko a Jurko: Lienku. V škôlke sme nemali označenia. Je to pekné.

Elenka a Lukáško: Sme sovičky.

Barborka, Natálka a Tomáško: Šmolkovia.

Robko a Simonka: Včielky.

I.C – Natálka,
Barborka a Tomáško

Čo ťa najviac zaujalo, keď si vošiel prvýkrát do triedy?

Grétko: Maňuška HUPSA, vláčik s písmenkami. Trieda bola vyzdobená peknými obrázkami.

Jurko: Znak Slovenskej republiky. Víťala nás aj LIENKA. Na lavici som mal šlabikár.

Elenka: Pekne vyzdobená nástenka. Boli na nej deti, ktoré idú do školy.

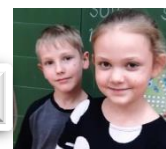
Lukáško: Obrázky s písmenkami. V triede bolo veľa detí, našiel som si nových kamarátov.

Barborka, Natálka a Tomáško: Trieda, pani učiteľka, veľká tabuľa.

Robko: Včielky a písmená na tabuli.

Simonka: Pani učiteľka, kamaráti.

I.A – Grétko a Jurko

Čo sa ti najviac páči na triednej pani učiteľke?

Grétko: Pekne sa oblieka. Je milá, veselá, dobrá na žiakov, všetko nám vysvetlí. Učí nás, aby sme mali poriadok. A ešte utíši, keď niekto plače.

Jurko: Učí nás písmenká. Ukáže nám, čo máme robiť. Pekne vysvetlí, ak niekto niečo nevie.

Elenka: Je milá. Ukazuje nám, čo máme robiť.

Lukáško: Že je dosť vysoká, dáva nám slniečka, pekné pečiatky a jednotky.

Barborka, Natálka a Tomáško: Všetko. Je veselá. Dáva nám jednotky. Pekne píše.

Robko a Simonka: Usmieva sa, je milá.

I.B – Elenka
a Lukáško

Ktorý predmet ťa najviac baví? Prečo?

Grétko: Najradšej mám prvouku. Učí nás dobrá pani učiteľka a dáva nám jednotky.

Ešte mám rada telesnú výchovu, lebo veľa cvičíme a ja mám rada pohyb.

Jurko: Matematiku, lebo rád počítam. Keď neurobíme chybu, dostávame lienky.

Mám rád aj písanie. A vyzerá ako slzička a s sa ľahko píše.

Elenka: Telesnú, lebo veľa športujeme a beháme. Aj matematiku, rada počítam príklady.

Lukáško: Prvouku, rozprávame sa o rodine. Aj výtvarnú výchovu, lebo rád kreslím a lepím.

Barborka, Natálka a Tomáško: Telesnú výchovu, lebo sa hráme hry. Matematiku, lebo píšeme číslice.

Robko: Matematika – znamienka, príklady, som v tom dobrý.

Simonka: Telesná výchova, výtvarná výchova, matematika, prvouka, náboženstvo.

I.D – Simonka
a Robko

Chodíš na nejaký krúžok v škole? Aký?

Grétko: Áno, na Cifroško. Rada spievam ľudové piesne.

Jurko: Na Turistický krúžok. V sobotu chodíme na výlety. Boli sme na hrade Brekov.

Elenka: Chodím na krúžok Hravá škola. Tam sa hráme rôzne hry, rozprávame sa aj cvičíme.

Lukáško: Na Futbalový krúžok. Prihrávame si loptu a učíme sa hrať futbal.

Barborka, Natálka a Tomáško: Mažoretky, Športové hry.

Simonka: Cifroško a Komunikatívne zručnosti.

Robko: Komunikatívne zručnosti.

Jeseň

Všetky knihy zožltnú, ale kniha prírody má každý rok nové,
nádherné vydanie,
povedal Hans Christian Andersen.

Janík Štefanko II.B

Gaštančeky

Jeden, dva, tri, štyri, päť
z gaštanov si spravím hneď:
panáčika, mačičku
aj veselú húseničku.

Jakub Kentoš II.B

V lese

V lese rastú listnaté stromy,
neboja sa tuhej zimy.
Listy po jednom púšťajú,
v chlade ticho odpočívajú.

Pod dubom si veveričky
našli malé žalude.
A už skáču na vetvičky,
hlad ich trápiť nebude.

žiaci II.B triedy

Jeseň

Leto končí a jeseň sa začína.
Listy na stromoch menia farbu
a príroda sa k spánku chystá.

Jeseň nám doteraz slúžila,
svoju úlohu si dobre splnila.
Oddýchnuť si potrebuje troška,
na druhý rok ju čaká
taká istá fuška.

Diana Sopková IV.B

Preteky

Raz sa na lúke stretol rýchly býk s bystrou kobyľou.
Dohodli sa, že si dajú bežecké preteky od bystriny po breh
rieky Torysy. Kobyľa vyhlásila: „Nemusíš sa namáhať, ja aj
tak vyhrám!“ Býk na to vyhlásil: „Určite budem víťazom!“
Obaja súperia si dohodli presný čas pretekov.
Kobyľa úmyselne začala behať pomalšie. Býk letel ako
víchor, ale sily mu rýchlo ubúdali. Keď už nevládal,
prefíkanejšia kobyľa ho predbehla.

Býk prijal prehru so slovami: „Každá práca vyžaduje
rozumné riešenie“. Kobyľa dodala: „Mne nešlo o výhru.
Chcela som už prestať s nezmyselnými hádkami kto z nás je
rýchlejší.“

Ester Jurčová IV. A

Veverička a havran

V lese bola stará opustená chata. Veverička a havran sa rozhodli, že si ju opravia. Ryšaňa
navrhla, že bude ružová. Havran sa veľmi nahneval. Povedal, že bude čierna. Keď si hádky odpustili
zistili, že nič neurobili. Chata zostala i naďalej neupravená.
„Keď nedohodnú sa priatelia, robota nebude stáť za veľa!“

Noemi Mitriková, Alex Vargovič, Silvia Daňová IV.A

Šarkan

Keď vietor silno fúka,
detí je plná lúka.
Púšťajú si šarkana,
behali by do rána.

Ale beda, to sa stáva,
Jankovi sa krúti hlava.
Šarkan letí do výšky
v diaľke mizne maličký.

Saška Hrehová II.B

Sofia Fuňáková IV.B

Rozprávky a milé príbehy

O strašidielku, ktoré sa bálo

Bolo raz jedno strašidielko, ktoré sa veľmi bálo tmy. Kto to kedy videl, aby sa strašidielko bálo? Vždy, keď jeho kamaráti išli strašiť, či už to bolo rinčanie reťazami v hradoch alebo strašenie detí spod postele, naše strašidielko nešlo. Bálo sa, že ho kamaráti vysmejú. Jedného dňa si to všimlo skúsené veľké strašidlo. Malému strašidielku sa priznalo, že keď bolo malé, tiež sa bálo tmy. Svoj strach prekonalo. Pri strašení vždy zatvorilo oči a pomyslelo si, že nikto nebude predsa strašiť strašidlo. Naše malé strašidielko to skúsilo a pomohlo to. Od toho dňa strašilo všetkých. Aj dospelí po celom svete sa ho obávali. Ktovie, naše malé strašidielko dnes môže strašiť práve teba.

Viktória Čandiková III.B

Rozprávka o klokanovi Adamkovi

Bol raz jeden klokan. Žil v ďalekej Austrálii. Volali ho Adamko. Bol plachý, ale skákal veľmi vysoko. Jedného dňa stretol pri jazierku svojho nepriateľa psa Denisa. Veľmi sa zľakol. Denis chcel zaútočiť na Adamka. On sa veru nedal. Vyskočil tak vysoko, až sa chytil konára stromu. Denis odišiel a Adamko bol zachránený. „Nehľadajte pomoc u nikoho, okrem seba.“

Zojka Zubková II.D

Filip Firda II.D

Doma

Moje mesto je super, pretože tam máme bytovky, domy a obchody. Môj najobľúbenejší obchod je Billa. Ale v Safariparku je lepšie. Nehovorím najlepšie, lebo najlepšie je doma. Mám tam svoju izbu. Je veľmi pekná. Na poličkách sú hračky. V dvoch krabiciach je uložená moja obľúbená stavebnica LEGO. Veľmi rád skladám rôzne veci. Raz zo mňa bude inžinier.

Jozef Veliký II.C

Vaneska Lehetová III.B

Na hrade

Chodím do Turistického krúžku. S akciami som veľmi spokojný.

Nedávno sme sa vlakom odviezli do Brekova. Naším cieľom bol hrad. Zo staničky sme museli šľapať pešo do kopca, ktorý bol veľmi strmý. V jeho polovici sme videli kone. Pokojne sa pásli. My sme však stúpali ďalej. Konečne sme boli hore pri zrúcanine hradu. Mali sme pekný výhľad na okolitú krajinu.

Pri schádzaní dolu sme si prezreli podzemné pivnice hradu. Odfotili sme sa a na pamiatku sme si kúpili magnetky. Pani vychovávateľka povedala, že budeme opekať. Všetci sme začali nosiť drevo.

Po vydarenej opekačke a šantení na lúke sme sa vrátili vlakom späť domov. Už sa teším na ďalšie turistické vychádzky po okolí.

Matúš Petro II.C

Môj Tondík

Jedného dňa mi môj brat Marián na mobile ukázal video o Ježiškovi bielobrucho. Odvtedy som na nič iné nemyslel, len ako by som mohol takého Ježiška mať aj doma. Stále dookola som rodičom hovoril, aby mi ho kúpili, že sa o neho budem starať. Po dlhom presviedčaní rodičov, padlo rozhodnutie. Nakoniec prikývli. Začali sme s bratmi hľadať, kde sa dá kúpiť a čo potrebujem k tomu aby sme sa o neho mohli starať. Išlo sa do Prešova. Keď som prišiel do super ZOO a uvidel naživo ježka vedel som, že je to moje vytúžené zvieratko a chcem práve jeho. Splnil sa mi sen. Hneď mi napadlo aké mu dám meno: Tondík! Kúpili sme mu klietku, domček, misky, koliesko na behanie, piliny, potravu, teda všetko, čo potrebuje pre svoj život. Po príchode domov bol ustráchaný, v kľbku, mal naježené pichliače a vydával zvláštne zvuky. A keby ste ho videli teraz. Nič rozkošnejšie, hravejšie a úžasnejšie podľa mňa neexistuje. Všetci ho máme veľmi radi.

Matúš Novikmec IV.B

Potrápme si hlavičky

54	-	32	=		J
32	-	19	=		L
42	-	10	=		S
58	-	42	=		T
98	+	2	=		Í
48	-	8	=		IE

98	-	7	=		E
86	-	28	=		S
65	+	30	=		N
85	+	10	=		N
9	+	2	=		É

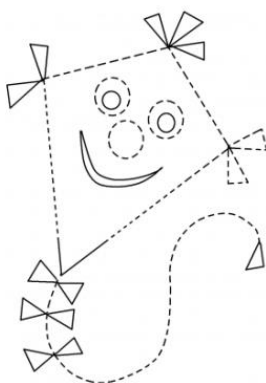
22	91	58	91	95	95	11		13	100	32	16	40

Stanislav Ondejko III.C

6	.	2	=		L
3	.	3	=		Š
5	.	2	=		A
0	.	1	=		K
7	.	2	=		O

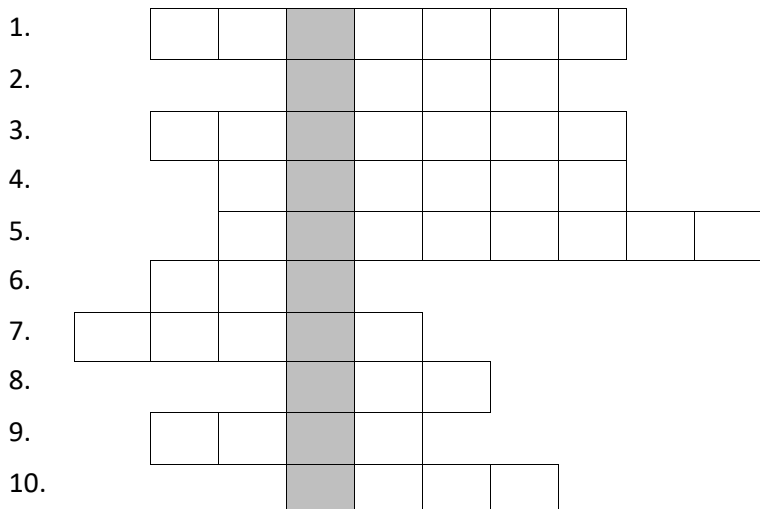
9	0	14	12	10

6	:	2	=		K
20	:	2	=		N
4	:	2	=		A
8	:	2	=		A
18	:	2	=		Š
12	:	2	=		R

9	4	6	3	2	10

Alexander Malčický III.C

1. Bývajú vedľa nás
2. Jedna z planét Slnecnej sústavy
3. Čo nosíme na nohách
4. Čo zbierajú včely
5. Pomôcka, ktorou rysujeme na geometrii
6. Miesto, kam hádzeme odpadky
7. Topľa je ...
8. Orgán, ktorým vidíme
9. Nástroj na pílenie dreva
10. Má meniny 24.12.

Miško Pohlod IV.A

Rozviažme si jazýčky

Byvol a býk

Bystrý byvol a bylinožravý býk bývajú blízko Banskej Bystrice. Ich majiteľka Milka Mydlová musela mať mince na mýto, keď cestovala do Myjavy. Zvieratá sa kopýtkami prechádzali po pýrom porastenom poli. Pasca pytlíka im poranila pysk. Pyšný pytlík za to pykal. Za sychravej soboty stretli sýtožltú sýkorku a syčiaceho sysľa. Strýkov syn im sypal cez sito slnečnicové semienka. Vysoká vyžla ich videla pri vyhni. Vyplašila ich vytím. Zrazu zívajúce zvieratká zmizli s vyplazeným jazykom.

Samuel Mižov IV.A

Ester Jurčová IV.A

Zima

Hádka

Raz sa mesiace júl a december hádali o tom, koho majú deti radšej. Júl bol najteplejší. Mal dlhé dni. Ponúkal kopec zábavy, prázdniny a voľno. Deti sa necítili ako cibule, lebo sa nemuseli veľa obliekať. Vtedy na december ani nepomysleli, ani okom nepozreli. December, chladný mesiac tvrdil, že ani on nie je k deťom chladný a má im čo ponúknuť. A spolu s ním prišiel Mikuláš, Vianoce a sneh. Deti pri rozbaľovaní darčiekov, zábavkách na snehu, stavaní snehuliakov na júl ani nepomysleli. A tak to má byť. Každý mesiac nám prináša nejaké radosti.

Lukáš Pleša II.C

Zimné radosti

Hneď, keď vonku udrú mrazy,
do nosa mi niečo vrazí.
Nemá ruky ani nohy,
je to vetrík decembrový.

Skočím rýchlo do pivnice,
hľadám sane, rukavice.
Potom chytro čiapku, šál
a už bežím vonku sám.

Keď už snehu kopa je,
do práce sa pustíme.
Všetky deti to hneď láka,
postaviť si snehuliaka.

Petko Kačer III.A

Oliver Sabo, Janík Štefanko II.B

Zimné radovánky

Už k nám prišla zima, zimička,
tešia sa deti, ocko i mamička.

Zakryla perinkou celý kraj náš milý,
veľmi sme sa už, zimička, na teba tešili.

Z oblohy sa bude sypať sneh,
nič nepočuť, len detský smiech.

Na saniach budeme letieť noci a dni,
splnia sa nám naše túžby a sny.

Postavíme snehuliakov, juchuchú,
snehové gule budú lietat vo vzduchu.

Sniežik sneží, sneh sa sype,
líčka naše mráz vyštiepe.

My sa ťa však nebojíme,
v pecku dobre zakúrime.

O rok ťa opäť privítame,
veľmi ťa, radi, zima máme!

Dianka Mantičová IV. C

Zvieratá v zime

Spadla vločka snehová,
spadla v lese na strom.
Medveď sa hneď schová,
spí zimným spánkom.

Bojíte sa diviaka?
Ten vás v zime naľaká.
Srunky v zime pobejú,
stopy v snehu zanechajú.

Adamko Kuchár II.B

Hádanky

Zima prišla na oknách je mráz,
v oblakoch je sniežik biely, tešíme sa zas.
Deti rýchlo veľké gule gúľajú,
človiečika zo snehu stavajú. Čo je to?

Padá z neba maličká
v bielych šatkách hviezdička.
Keď na dlani pristane
kvapka po nej ostane. Čo je to?

Nelka Novysedláková III.C

Čarovné Vianoce

Príroda zaspáva,
tráva snehom sa stáva.
Miesto kvetín biele hviezdy,
pokryjú zem i všetky cesty.

Všade je ticho
len noty lietajú,
a piesne vianočné
nám v duši zahrajú.

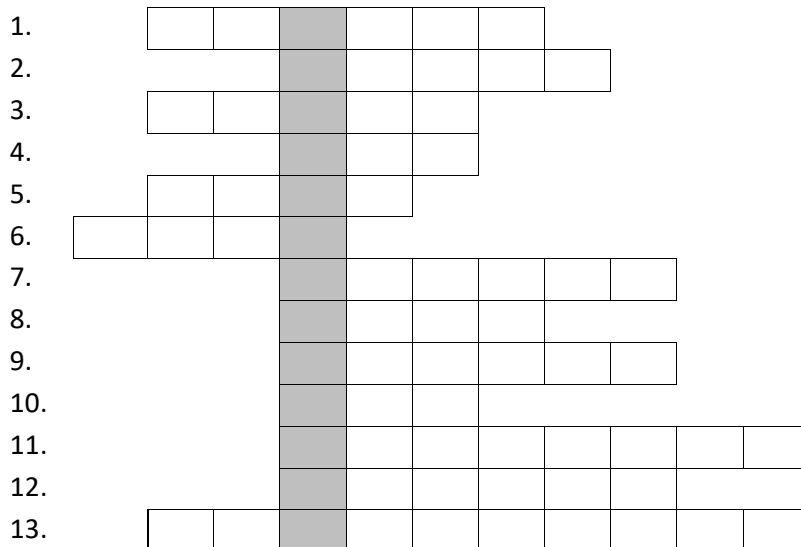
Medová vôňa
letí k oblakom
a my sa tešíme
všetkým zázrakom.

Noemi Mitriková IV.A

Vianočný príbeh

Všetci sme sa doma pripravovali na Vianoce. Mamička piekla a ocko chystal . Ja som povyberal zo skrine vianočné . Vo vani plával . pobehoval po byte a tešil sa s nami. Odrazu zazvonil . Prišli k nám . Spoločne sme sa pripravovali na Štedrý večer. Konečne nastala tá slávnostná chvíľa, kedy celá zasadla k slávnostne prestretému stolu. Tešili sme sa aj na , ktoré boli pod .

Prajeme Vám...

1. Čo robí pes v noci?
2. Zelené ovocie rastúce na kríku
3. Zviera – vybrané slovo po s
4. Zviera podobné pštrosovi
5. Druh športu
6. Opak VEĽKÉ
7. Vedci robia...
8. Šijeme ňou
9. Tropické ovocie
10. Režeme ním
11. Dobre s nimi vidíme
12. Štípe, ale je zdravý
13. Dopravný prostriedok v meste

Alex Vargovič IV. A

Vianoce

Mravček a Anjelka

Milé deti, predstavujem Vám moju kamarátku ANJELKU. Nikdy ste toto meno nepočuli? To je dievčatko od anjela! Má rada vianočný čas, rovnako ako vy. Porozpráva Vám o prežívaní Vianoc v minulosti.

Ľudia sa na sviatky veľmi tešili. Keďže televízia neexistovala, museli si vymyslieť zábavu sami. Počas dlhých zimných večerov si všetci zasadli k stolu. Babičky, dedkovia a rodičia rozprávali deťom rozprávky a rôzne príbehy. Vítaná bola každá návšteva, aj cudzí človek. Dostal kus chleba, ohrial sa a porozprával novinky z ciest.

Počas Štedrého dňa sa dodržiavali staré zvyky, ktoré mali pomôcť k zdraviu a dobrej úrode. Niektoré napovedali, čo sa stane v budúcnosti. Skúste si niečo na VIANOCE u vás doma:

- ❖ **Na Štedrý deň** nikto nemohol upratovať, lebo to prinášalo smolu.
- ❖ **Nohy stola sa zviazali reťazou**, aby rodina držala pohromade.
- ❖ **Pred večerou** otec rozkrájal jablko a všetci zjedli jeden dielik, aby každý trafil domov a o rok sa opäť stretli pri stole.
- ❖ **Počas štedrovečernej večere** sa jedol cesnak, aby boli všetci zdraví. Chren mal dodať ľuďom odvahu. Jablko sa rozkrojilo priečne na polovicu. Ak sa z jadrovníka vytvorila hviezda, znamenalo to šťastie a zdravie pre celú rodinu.
- ❖ **Po večeri** sa púšťali orechové lodičky. Do polovice škrupinky vlašského orecha si nalepili malú sviečku. Každý tú svoju položil do veľkej misy s vodou. Podľa zoskupenia sviečok rodina hádala, kto pôjde niekam ďaleko, kto zostane doma (lodička sa drží pri kraji). Keď sviečka zhasla alebo sa potopila, bolo potrebné tomu členovi rodiny v budúcom roku s niečím pomôcť. Keď lodička sama preplávala, jej majiteľovi sa bude dariť a všetko zvládne bez problémov sám.

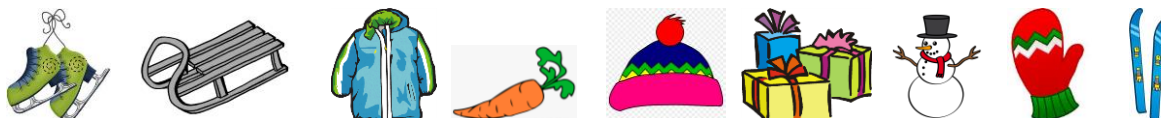
Zima tu je, vietor fúka,
biele vločky zima núka.

Kapor už vo vani pláva,
Štedrý večer, hurá, sláva!
Už sa stromček ligoce,
prišli

Rady páňka Snehulianka

Zima je tu. Oblečte si teplé Na ruky si dajte vlnené a na hlavu pestrú Z pivnice vytiahnite drevené Dajte si nabrúsiť Navoskujte si Zo snehu urobte Namiesto nosa mu dajte Nachystajte si vianočné Užite si zimu!

Doplň vhodné slová do viet. Napovedia ti obrázky.

žiaci z triedy III.D

Čo sa stalo na Mikuláša

Blížil sa čas, kedy sa deti pripravovali na príchod Mikuláša. Vybrali si čižmičky, ktoré prichystali na okno. Išli sa hrať, keď zrazu začuli čudné zvuky. Deti zakukli za dvere a zbadali dlhú bielu bradu, čierny chvost a pierko z krídla. Hneď vedeli, že sú tam Mikuláš, čert a anjel. Bolo to čarovné. Deti sa nezľakli. Schovali sa pod perinu a zaspali. Na druhý deň zobudili mamku a ocka a išli sa pozrieť či sú v čižmičkách darčeky. To bolo radosti, keď si tam našli balíčky.

Deti prišli k oknu a povedali: „Ďakujeme Mikuláš, že si k nám prišiel.“ Zakývali na pozdrav a pochutnávali sa na sladkostiach.

Nikolka Horníková III.D

O smutnej jedličke

Bola raz jedna jedlička a bola veľmi smutná. Prečo? Nie preto, že by sa jej niečo stalo, ale bola bez ozdôb a blížili sa Vianoce. Plakala celé dni a noci, že vyzerá obyčajne. Vôbec neprestávala. Jedného dňa si povedala pipiška Eliška: „To sa nedá vydržať! Nemôžem spať!“ „Aj mne to prekáža,“ povedala líška Emka. Sťažovali sa všetci. „A dosť!“ zahúkala múdra sova Eva a zvolala lesnú poradu. Zvieratká si sadli a rozmyšľali. „A čo keby sme ju vyzdobili?“ radostne zvolal zajačik Ušiačik. „Áno, dobrý nápad,“ prikývla sova Eva. A tak zvieratká začali jedličku zdobiť. Použili suché kvety, hríbiky, jabĺčka a plody, ktoré nazbierali v lete a odložili do komôrok. Jedlička bola nádherná. Boli to jej najkrajšie Vianoce.

Ninka Dudová III.A

Myška Iška

Bola raz jedna myška Iška a mala veľa kamarátov. Žila v jednej diere. Jedného dňa vyšla von bez mamky a ocka! Bolo to hrozné, lebo tam celkom blízko strážil kocúr. No i tak vyšla von! Vôbec si kocúra nevšímala. Šla za vôňou syra. Nemohla ho nájsť. Kocúr ju zbadal a skočil na ňu. Myška bola mladá a ohybná, preto sa mu vyšmykla. Ukryla sa do diery a ukázala mu svoj dlhý nos.

Samuel Zahorodník II.D

Kocúrik Blacky

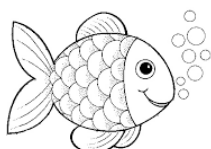
Sestra mi doniesla kocúrika. Bol celý čierny. Len pod bradou mal bielu škvrnu. Dali sme mu meno Blacky. Rád som sa s ním hral. Jedného dňa sa však stratil. Bol som veľmi smutný. Všade sme ho hľadali. Mamka sľúbila 10 eur tomu, kto ho nájde. Prihlásil sa môj kamarát Peťko. Videl Blackyho v Soli. Bol to naozaj môj Blacky. Spoznal som ho podľa bielej škvrny. Šťastne sme sa vrátili domov.

Ondrej Nemčík II.D

Stella Vinklerová II.D

Chi – chi, cha - cha Žartíky

„Mami, môžem mať na Vianoce psa?“ „Na to zabudni! Budeš mať kapra ako ostatní.“

„Peťko, už chodíš do druhej triedy, to znamená, že už môžeš umývať riad!“ „To keby som bol vedel, tak radšej prepadnem...“

„Otecko mi na Vianoce nasľuboval hory, doly.“ „A splnil ti želania?“ „Áno, kúpil mi atlas hôr ...“

„Jožko čo si kúpil babke pod stromček?“ „Futbalovú loptu.“ „Futbalovú loptu? Ale veď babička nehrá futbal.“ „Práve preto. Ona mi kúpila knižky.“

„Anička, ty si si rozbila koleno?“ „Áno, mami.“ „Ale veď som ťa nepočula plakať!“ „Vieš, myslela som si, že nie si doma.“

Filipko dostal na narodeniny bicykel a predvádza sa: „Aha, ocko, bez nôh!“ Po chvíli: „Aha, ocko, bez rúk!“ A po ďalšej chvíli: „Aha, ocko, bez žubov!“

Malý Edko vidí prvý raz páva a kričí: „Mama, mama, pozri! Rozkvitnutá sliepka!“

Pýta sa predavačka Katky: „Čo by si chcela?“ „Ja čokoládu, ale mama ma poslala na rožky.“

Hádanky

Skáče z výšky bez padáka a nič sa jej nestane.

Behá sem tam po halúzkach, nájde šušku, zastane.

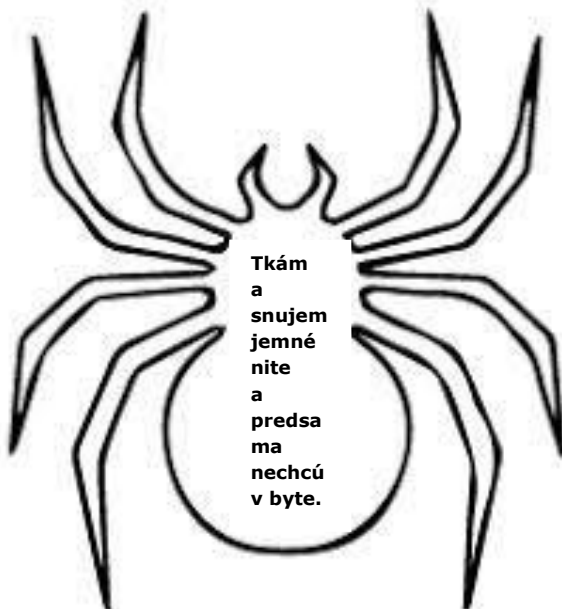
Kľbko beží, kľbko leží, ihličkami hlavu ježí.

Býva v dome bez kuchyne, cez deň, v noci, v lete, v zime. Silák bude veru asi, veď na chrbte svoj dom nosí.

Tkám a snujem jemné nite a predsa ma nechcú v byte.

O vianočných stromčekoch

Viete, že...

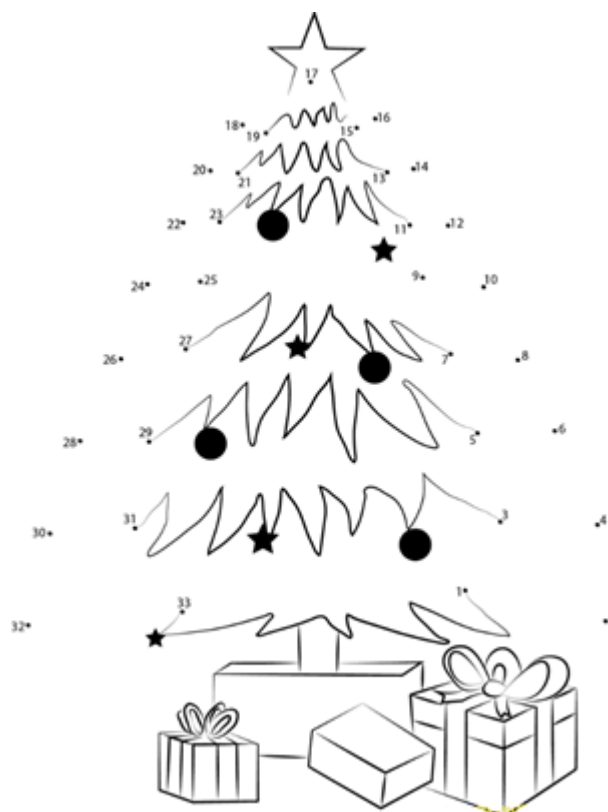
V minulosti sa nezdobili vianočné stromčeky. Zdobili sa len budovy a domy zelenými vetvičkami ako symbol ochrany.

Tradícia vianočných stromčekov k nám prišla koncom 18. storočia z Nemecka a Rakúska.

Vianočný stromček sa vešal väčšinou pod strop, pretože izby boli malé.

Stromčeky sa spočiatku zdobili skromne: jabĺčkami, orechmi, medovníčkami, stužkami, ozdobami zo slamy, šúpolia, vlny. Neskôr sa pridali háčkované ozdoby, sviečky, prskavky.

Z Francúzska k nám prišla najobľúbenejšia ozdoba vianočného stromčeka – fúkaná guľa z jemného skla.

Pre bystré hlavičky

Na Vianoce sa spieva:

- A: uspávanka
- B: hymna
- C: koleda

Najznámejšia koleda je:

- A: Tichá noc
- B: Zima, zima tu je
- C: Snehuliak

Vianočné jedlo nie je:

- A: kapustnica
- B: špagety
- C: oblátky

Šupiny z ryby znamenajú:

- A: chudobu
- B: staneš sa rybárom
- C: bohatstvo

Adventný veniec predstavuje:

- A: 4 adventné nedele
- B: narodenie dieťaťa
- C: 4 ročné obdobia

Vianoce sú sviatkom:

- A: jedenia
- B: narodenia Ježiška
- C: darčkov

Mária Ďuríčková

rodená Piecková, občianskym menom Masaryková. Narodila sa 29. septembra 1919 vo Zvolenskej Slatine. V jej dome žili podľa starodávneho sedliackeho zvyku tri generácie: rodičia, deti a starí rodičia. Vyrastala blízko starej mamy, ktorá mala porozumenie pre potreby detskej duše, bola dobrá rozprávačka starých príbehov a nepriamo ju

¹ priviedla k záujmu o ľudovú slovesnosť.

Po skončení učiteľského ústavu v Lučenci (1934 – 1938) pôsobila Ďuríčková ako učiteľka v Humennom, Hornom Tisovniku, Žitnej, na Šajbe (Strelníky), v Omastinej a v Bratislave. Pracovala v detských časopisoch Družba, Zornička, od roku 1954 vo vydavateľstve SNDK – neskoršie vydavateľstvo Mladé letá (1959 – 1969). Potom bola šéfredaktorkou obnoveného časopisu Slniečko (1969 – 1971). Zomrela 15. marca 2004 v Bratislave.

¹ Zdroj: <https://www.litcentrum.sk/autor/maria-durickova>

Vianočné čítanie

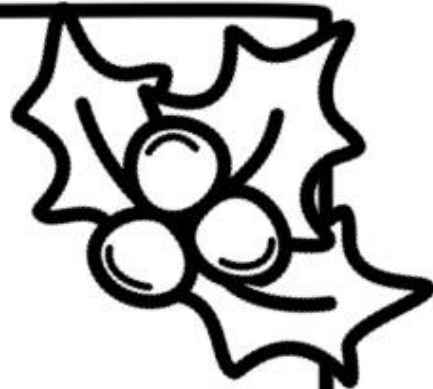
Prvák

Stalo sa to kedysi začiatkom školského roka. Do školy prišiel otec a rovno do riaditeľne. „Prosím vás pán riaditeľ, zapíšte mi syna do prvej triedy. Žiadal som o to už v šiestich školách, a nikde mi ho nechcú prijať.“ „A to už prečo?“ nechápal riaditeľ. „Nuž preto, že môj syn je veľmi veľký a nemôže sedieť v nijakej triede.“ „Tak ako – a azda na chodbe?“ „Nevmestí sa ani na chodbu,“ vraví otec. „Teda ho dáme do telocvične,“ hovorí otec smutne. „Potom mi je ľúto, otecko, ale vášho syna nebudeme môcť prijať ani my,“ vraví riaditeľ.

„Chápem vaše dôvody, pán riaditeľ, ale, prosím, pochopte aj vy moje,“ bránil sa otec. „Môj Pavko, ráčte vedieť, je už školopovinný a do školy chodiť musí, taký je zákon. Okrem toho nemôžem dopustiť, aby môj syn ostal nevzdelaný. A pokuty tiež nemám z čoho platiť.“ Napokon sa dohodli, že Pavka Debnárika do školy predsa len zapíšu. A že bude sedávať na dvore a cez oblok sa bude dívať do triedy, aby celé vyučovanie videl aj počul. Keď príde zima, bude Pavko sedávať zas len na dvore, ibaže v kožuchu, a na ušiach bude mať slúchadlá, lebo vtedy budú obloky, pravdaže, zatvorené. No písať, kresliť – to je už najmenej. Na kolená si Pavko položí tabuľu a je to. Na druhé ráno prišiel už Pavko Debnárik do školy. Zastal na dvore, hlava zároveň s komínom, a rozpačito prestupoval vo svojich velikánskych topánkach. Deti s piskotom poutekali do tried a vykúkali cez obloky. Aj Pavko Debnárik nakúkal cez obloky. Chcel uhádnuť, do ktorej triedy bude chodiť. Ale inak bolo ticho. Deti čušali od úžasu – a Pavko? Ktohotamvie, prečo čušievajú obri. A tu z obloka na prvom poschodí ozve sa dievčenský hlások: „Ty si prvák?“ „Ja?“ spýtal sa Pavko a trochu sa naklonil, aby videl, kto sa to spytuje. „Áno, prvák,“ prikývol a usmial sa na to milé dievča. Malo peknú okrúhlu tvár, veselý noštek a tmavé vlasy. „Aj ja som prváčka, volám sa Betka,“ povedalo dievča. „Ocko mi včera čítal rozprávku o dobrom obrovi. Si ty dobrý obor?“ Pavko Debnárik znova prikývol. Ale hneď si uvedomil, že prikývnutie nie je nijaký dôkaz. Zamyslel sa. Betka jasne videla, ako sa mu vo veľkých očiach kmitla myšlienka. Potom vystrel ruku, že mu dočiahla až k lesu, a keď sa s rukou vrátil, sedela mu na dlani veverička. Podniesol ju do obloka a podal Betke. „Veverička! Aká krásna!“ zvolalo dievča. „A nemohol by si jej odtrhnúť aj šušku?“ Pavko Debnárik znova vystrel ruku, pomrvil ňou v korune smreka, a keď sa s rukou vrátil, mal ju plnú šušiek. Teraz už zhíkli od nadšenia aj ostatné deti. Strach od nich utiekol, úplne sa rozplynul. Už vedeli, že Pavko, hoci je obor, neublíži ani veveričke. Potom sa deti cez každú prestávku hrávali. Keď sa hrali zlatú bránu, Pavko bol bránou. A keď sa hrali futbal, Pavko býval brankárom. Čože mu to bolo! Vystrel jednu dlaň, zahatal pol bránky. Vystrel obe dlane, zahatal celú bránku. Len to ho mrzelo, že sa nemohol s deťmi hrať na schovávačku. Nech sa totiž kdekoľvek schoval, všade ho bolo vidieť. A tak sa stalo, že sa v tej škole úplne prestali hrať na schovávačku a po čase aj zabudli, že taká hra je. Lebo hrať sa bez Pavka Debnárika nebolo ani trochu zaujímavé. Všetky deti sa chceli s ním kamarátiť a on s nimi takisto. Ale najmilšou kamarátkou mu bola – viete kto? Betka s okrúhlou tvárou, veselým noštek a tmavými vlasmi. Tá, čo sa mu vtedy zo všetkých detí prvá prihovarila. Musíme dodať ešte niečo veľmi dôležité: Pavko Debnárik sa výborne učil a každý deň si odnášal v zrkadielku včeličku.

Milý Ježiško,

volám sa _____.

Mám _____ rokov.

Celý rok som _____

_____.

Pod stromček by som si prosil/a:

Čarovná farbička

- Krajina Zázračno -

1.miesto Emília Lacká II.D

2.miesto Michaela Rudýová I.A

3.miesto Viktória Šoffová I.B

1.miesto Noemi Mitriková IV.A

2.miesto Júlia Maťašová III.D

3.miesto Vanesa Pisarčíková III.A

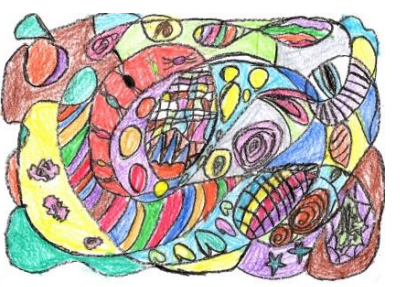
Čarujeme farbičkami

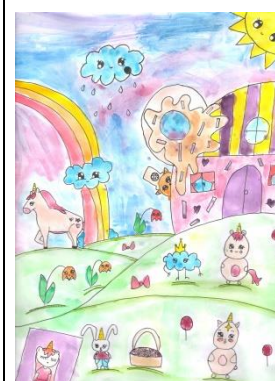
Lenka Zeleňáková I.C

Stella Horňáková III.C

Diana Demčáková II.A

Hanka Telepunová III.B

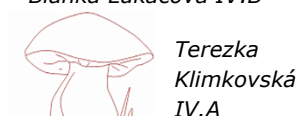
Bianka Lukáčová IV.B

Zuzka Štofová I.D

Soňa Škurlová IV.C

Tereza Klimková IV.A

Miška Lipkošová I.D

Šťastné a veselé...

Sára Uzorášová I.A

Bianka Baranová II.D

Natália Mandulová III.C

Tiffany Natafalušiová
III.B

Kristína Haľková IV.A

Emka Gedorová II.C

Sonička Stuláková II.B

Vanesa Písarčíková III.A

Vanessa Krištová II.A

Tamara Švarná II.D

Barborka Dobranská I.C

Matthias Filip Popadák IV.A

Vaneska Písarčíková,
Daniel Berta III.A

Viktor Kóňa IV.B

Elenka Laktičová I.B

Zimné radovánky
Zima klope na dvere,
sviatky šťastné, veselé.
Sniežik zakryl mestá, obce,
roztopil tam detské srdce.
Líca chladia jemné vánky,
máme zimné radovánky.
Danko Berta III.A

Ema Duňová II.C

